

Scénář k rozhlasové reportáži

Scénář k rozhlasové reportáži o **Marii Sulíkové**

Václav Bárta, Simona Kášová, Tereza Hodková, Petra Křečková pod vedením
Mgr. Michaely Mynářové

- Sportovní hřiště, Lahovičky 12.11. 2018

1. Vstup: Paní Marie Sulíková, rozená Vajdlová, se narodila roku 1934 v Praze. Ačkoli byste to do paní Sulíkové neřekli, ve svých dětských letech, během 2. světové války, sbírala se svým velmi dobrým přítelem Láďou patrony. Bohužel měla její neobvyklá odvaha patrné následky.

Pamětnice: 4:20 – 4:40

„ A můj bratranec, který nebyl odvážný, jako já, a maminka ho posílala nahoru do patra. Tak se bál a na mě zavolaal, abych šla s ním, tak jsme vyběhli a jen, co jsme vyběhli nahoru, tak slyšíme střelbu. A toho Láďu zastřelili. “

2. Přestože paní Sulíková vnímala poslední válečnou zimu jakožto obyčejnou, nás jistý fakt absolutně ohromil. Do Lahoviček nečekaně přijel německý cirkus, kterému jistý Němec poskytoval veškeré denní potřeby v prostorách budovy dnešní autodílny.

Pamětnice: 16:40 – 16:57

„K tomu panu Heidenraychovi, který pro ten cirkus Apolo nechal vystavět veliký haly dřevěný, tam na té louce směrem k Vltavě a veliký oplocení pro různé druhy zvířete.“

3. Po gymnáziu začíná studovat vysokou školu pedagogickou. Na studiích se seznámila s dcerou Milady Horákové, ale rok 1950 vnímala obyčejně, jelikož nechtěla vyčnívat z davu.

Po dokončení vysoké školy se pedagogice věnovala naplno.

Rok 1969, při kterém se Jan Palach na protest proti okupaci Československa a zároveň smířlivosti několika blízkých s ním upálil. Jak to vnímala paní Sulíková ??

Pamětnice: 46:16 -46:38

„Byla to katastrofa, protože ne všichni lidi si vlastně uvědomovali, proč on to udělal, protože oni říkají, že to vlastně udělal, aby v lidech vzbudil prostě nějaké to sebevědomí, že by si měli vážit svojí vlastní vlasti.“

4. Paní Sulíková má nejlepší kamarádku, již od svých pěti let. Seznámila se na pohřbu mrtvých vojáků při střelbě na Lahovický most. Sdělovali si všechny své dojmy, ovšem až na politické názory. Kamarádka...

Pamětnice: 15:24-15:29

„ ... na celý život a ta bohužel, taková čtenářka, ztratila zrak. “

Pamětnice: 15:52-16:04

„ Takže bohužel... tak jenom telefonem si takhle povídáme nebo spíš jí napíšu, aby věděla, co se děje.“

5. Paní Sulíková se ve svém životě řídila především těmito slovy:

Pamětnice: 56:25 – 56:31

„ Ztrácíte-li víru v sebe, tak ztratíte vlastně smysl